

третното изкуство у насъ презъ тая епоха и съ облѣклото на една частъ отъ населението.

Пристѣпваме въ главната частъ на църквата. Иконостаъ, стенописи, полилеи, свѣщници, аналои и тронъ се сливатъ въ чудна картина отъ най-хубави тонове и форми. И като корона на тая дивна гледка стои благиятъ образъ на Спасителя въ дъното на високия куполъ. Въ душата е свѣтло и радостно подъ неговия погледъ и закрила. Навсѣкжде — стени и таванъ — сж изрисувани зъ голѣмо умение. Най-голѣмъ интересъ и най-старъ паметникъ въ църквата представя чудотворната икона съ грузински надписъ отъ 1310 г., изобразяваща Св. Богородица съ детето Исусъ, лицата на които не личатъ. Цѣлата икона е покрита съ позлатена сребърна обкова. По нея има плетеници и розетки, които сж едни отъ най-старитѣ подобни украси въ България. Иконата се смѣта като чудотворна и съ нея сж свързани много предания, разправяни съ въодушевление отъ монаситѣ. Въ олтара, преграденъ съ красивъ иконостаъ, се намира друго художествено произведение; надъ престола се издига кивотъ (балдахинъ) отъ металъ, изпъстренъ съ разноцвѣтенъ емайлъ, който предава на олтарната обстановка особена прелестъ. Той е работенъ презъ 1637 г. Интересни сж и аналоитѣ съ своитѣ седефени украси. Въобще цѣлата църква представя единъ хубавъ малкъ музей съ изящни предмети и хубави стенописи.

До западната стена на главната църква е прилѣпена друга, по-малка църква, посветена на св. Архангели Гавриилъ и Михаилъ. Тя е построена върху четири четвъртити стълбове, тъй че въ нея се влиза по висока тѣсна стълба. Тя е по-стара — отъ XIV вѣкъ. Отвнъ е много угледна съ своитѣ пѣстроцвѣтни и разчленени стени. Вътре е изписана изцѣло, но частъ отъ стенописитѣ сж повредени отъ подписитѣ на неблагоразумни посетители.